

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 11. februara 2022. godine
Br.ref.:RK 1942/22

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI91/21

Podnosilac

Bekim Haxhibeqiri

**Ocena ustavnosti
Presude Vrhovnog Suda Kosova,
PML. br. 133/2020 od 18. decembra 2020. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Gresa Caka-Nimani, predsednica
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sudija i
Nexhmi Rexhepi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo Bekim Haxhibeqiri sa mestom stanovanja u Đakovici (u daljem tekstu: podnosilac zahteva).

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava Presudu Vrhovnog suda Kosova [PML. br. 133/2020] od 18. decembra 2020. godine (u daljem tekstu: Vrhovni Sud).
3. Podnosilac zahteva je Presudu Vrhovnog Suda primio dana 20. januara 2021. godine.

Predmetna stvar

4. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporene odluke, kojoj je, po navodima podnosioca zahteva, došlo do povrede njegovih prava i osnovnih sloboda koje su zagarantovane u članu 3 i 24 [Jednakost pred zakonom], 31 [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] i članu 33 [Načelo legaliteta i Proporcionalnosti u Krivičnim postupcima] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), i članu 1 protokola 1 [Zaštita imovine] i članu 6 [Pravo na pravično suđenje] Evropske konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLJP).

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na stavu 7, člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), članovima 22. [Procesuiranje podnesaka] i 47. [Individualni zahtevi] Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 32 [Podnošenje podnesaka i odgovora] Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik o Radu).

Postupak pred Sudom

6. Dana 14. maja 2021. godine, podnosilac zahteva je poštom podneo zahtev pred Ustavnim Sudom Kosova (u daljem tekstu: Sud).
7. Dana 18. maja 2021. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Bajrama Ljatifija za sudiju izvestioca. Istog dana, predsednica je imenovala Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Bekim Sejdiu (predsedavajući), Selvete Gërzhaliu-Krasniqi i Gresa Caka-Nimani, članovi.
8. Dana 17. maja 2021. godine, na osnovu stava 5. člana 114. [Sastav i mandat Ustavnog suda] Ustava i pravila 12 (Izbor predsednika i zamenika predsednika) Poslovnika, sudija Gresa Caka-Nimani je izabrana za predsednicu Ustavnog suda. Na osnovu stava 4 pravila 12 Poslovnika i odluke Suda KK-SP 71-2/21 utvrđeno je da će sudija Gresa Caka-Nimani preuzeti funkciju predsednice Suda nakon isteka mandata aktuelne predsednice Suda Arte Rama-Hajrizi, 26. juna 2021. godine.
9. Dana 25. maja 2021. godine, na osnovu tačke 1.1 stava 1. člana 9. (Prevremeni istek mandata) Zakona i pravila 7 (Ostavka na dužnost sudije) Poslovnika o Radu, sudija Bekim Sejdiu je podneo ostavku na mesto sudije pred Ustavnim sudom.

10. Dana 25. maja 2021. godine, Sud je obavestio podnosioca zahteva o registraciji zahteva, i jednu kopiju zahteva je poslao Vrhovnom Sudu.
11. Dana 25. maja 2021. godine, Sud je poslao dopis Osnovnom Sudu u Đakovici, gde ga je obavestio o registraciji zahteva i zatražio je od njega da podnese povratnicu koja potvrđuje kada je podnosilac zahteva primio Presudu Vrhovnog Suda.
12. Dana 27. maja 2021. godine, predsednica Suda Arta Rama-Hajrizi je odlukom KSH. KI91/21, o zameni sudije u veću za razmatranje, imenovala sudiju Safeta Hoxhu za člana umesto sudije Bekima Sejdiua.
13. Dana 31. maja 2021. godine, predsednica Suda Arta Rama-Hajrizi je odlukom br. KK 160/21 o zameni predsedavajućih sudija u većima za razmatranje, imenovala izabranu predsedniku Suda Gresu-Caka Nimani, za predsedavajuću veću za slučaj KI91/21.
14. Dana 8. juna 2021. godine, Osnovni sud je podneo Sudu zatraženu povratnicu.
15. Dana 26. juna 2021. godine, na osnovu stava (4), pravila 12 Poslovnika i odluke Suda KK-SP 71-2/21, sudija Gresa Caka-Nimani je preuzela dužnost predsednice Suda, dok je na osnovu tačke 1.1 stava 1, člana 8. (Istek mandata sudije) Zakona, predsednica Arta Rama-Hajrizi okončala mandat predsednice i sudije Ustavnog suda.
16. Dana 20. januara 2022. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno preporučilo Sudu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

17. Iz spisa predmeta proizilazi da je dana 27. aprila 2018. godine, Osnovno tužilaštvo u Đakovici – Odeljenje za teška krivična dela (u daljem tekstu: Osnovno tužilaštvo) podiglo optužnicu [PP/I. br.25/2017] protiv podnosioca zahteva i lica sa inicijalima D.H, D.L, M.M, E.H, a zbog krivičnog dela neovlašćena kupovina, posedovanje, stavljanje u promet i prodaja opojnih droga, psihotropnih i analognih supstanca iz člana 273. stav 2. kao saizvršilac a u vezi sa članom 31 Krivičnog Zakonika Republike Kosovo (u daljem tekstu: KZRK). Protiv podnosioca zahteva je podignuta optužnica i za krivično delo neovlašćeno vlasništvo, kontrola ili posedovanje oružja iz člana 374. stav 1. KZRK-a.
18. Dana 19. juna 2019. godine, Osnovni sud je u Presudi [PKR. br. 23/2018] proglasio krivim podnosioca zahteva zato što je počinio u saizvršilaštvu krivično delo “*neovlašćena kupovina, posedovanje, stavljanje u promet i prodaja opojnih droga, psihotropnih i analognih supstanca iz člana 273. stav 2 kao saizvršilac u vezi sa članom 31 KZRK-a*”, kao i za krivično delo “*neovlašćeno vlasništvo, kontrola ili posedovanje oružja iz člana 374. stav 1 KZRK-a*”, gde mu je za prvo delo izrečena kazna (i) zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 6 (šest) meseci, u koju je zaračunato i vreme koje je proveo u pritvoru kao i pod merom kućnog pritvora; (ii) novčana kazna od 1200 (hiljadu i dvesta) evra koja će se isplatiti u jednakim ratama nakon pravosnažnosti ove presude, i ukoliko

optuženi odbije da plati kaznu, ista će se zameniti kaznom zatvora gde će se za svakih 20 evra novčane kazne odrediti po jedan dan zatvora; dok mu je za drugo delo izrekao novčanu kaznu u visini od 800 (osam stotina) evra, gde će se ta kazna platiti u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude, ukoliko se novčana kazna ne plati, ista će biti zamenjena kaznom zatvora u trajanju od 40 dana, gde će za svakih 20 evra on provesti po 1 dan u zatvoru.

19. Jednog neodređenog dana, podnosilac zahteva je uložio žalbu pred Apelacionim sudom a protiv presude Osnovnog suda [PKR. br. 23/2018] od 19. juna 2019. godine.
20. Dana 22. oktobra 2019. godine, Apelacioni sud je u Presudi [PAKR. br. 386/2019], odlučio da izmeni Presudu Osnovnog Suda, samo u vezi sa podnosiocem zahteva što se tiče kazne, gde je uzeo kao potvrđenu kaznu izrečenu kaznom zatvora i novčanom kaznom, i u skladu sa članom KZRK-a, izriče jedinstvenu novčanu kaznu u visini od 2000 (dve hiljade) evra, gde je podnosilac zahteva obavezan da plati istu u vremenskom roku od 15 dana, a u slučaju da isti ne plati kaznu, onda će se novčana kazna zameniti kaznom zatvora računajući za svaki dan zatvora po 20 evra kazne.
21. Jednog neodređenog dana, podnosilac zahteva je podneo zahtev za zaštitu zakonitosti pred Vrhovnim Sudom, a zbog ozbiljnih povreda odredbi krivičnog postupka, povreda krivičnog zakona, sa predlogom da se zahtev usvoji i da se osporene presude ponište a predmet vrati na ponovno suđenje.
22. Dana 18. decembra 2020. godine, Vrhovni Sud je Presudom [PML. br. 133/2020] odbio kao neosnovan zahtev za zaštitu zakonitosti podnosioca zahteva, podnet protiv Presude Apelacionog Suda i Osnovnog suda.

Navodi podnosioca zahteva

23. Podnosilac zahteva tvrdi da je osporena odluka doneta uz povredu njegovih prava i osnovnih sloboda koje su propisane u članu 3 i 24 [Jednakost pred zakonom], 31 [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] i članu 33 [Načelo legaliteta i Proporcionalnosti u Krivičnim postupcima] Ustava, i članu 1 protokola 1 [Zaštita imovine] i članu 6 [Pravo na pravično suđenje] EKLjP-a.
24. U vezi sa tvrdnjama o povredi člana 31 Ustava i člana 6 EKLjP-a, podnosilac zahteva prvenstveno naglašava da *“U ovom pitanju, u početku se govorilo o optužnici koja je posledično rezultirala jednom Presudom koja u potpunosti ne stoji, sa evidentnim formalnim i proceduralnim nedostacima, greškama, nedostatkom razloga, dokaza i tvrdnjama koje ne stoje. Sud je tužiocu na predmetu vratio predmetnu optužnicu zbog nepravilnosti. Međutim, tužilac na predmetu je podigao novu optužnicu. Prva optužnica je imala znak PP/I.br. 25/2017 od 27.04.2018.. godine podneta od strane tadašnjeg glavnog tužioca gde SH.B a druga optužnica PP/1. br. 03.07.2018, za isto pitanje, a od tužioca za teška krivična dela g. A.U. Ovide je povređen princip Ne bis in idem. Ova radnja je proceduralno u potpunosti nedozvoljena”*
25. Dalje, podnosilac zahteva navodi i povrede članova 132 i 257 ZKPRK-a, zbog, kako on to tvrdi: *“Uprkos činjenici da iz iskaza svih svedoka tokom glavnih*

pretresa nije ništa utvrđeno, prvostepeni sud u pobijenoj presudi otvoreno priznaje da od njihovih iskaza u tom pretresu, nije ništa utvrđeno, međutim poziva se na izjave svedoka datim u istražnom postupku". S tim u vezi, on navodi da je sud tokom glavnog ročišta bio upozoren da je procesuiranje ovih svedoka u istražnom postupku bilo nezakonito. Prema podnosiocu zahteva, procesuiranje svedoka od strane suda neposrednim posmatranjem ima za cilj da stvori uverenje suda i šire javnosti u vezi sa eventualnim radnjama optuženih za krivična dela za koja se terete. Prema njegovim rečima, iskazi dat u istražnom postupku uzeti su u potpunoj suprotnosti sa principima zakona, jer mu je onemogućeno ispitivanje svedoka i uskraćeno načelo kontradiktornosti, u kom slučaju je povređen član 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], član 33 [Načelo legaliteta i Proporcionalnosti u Krivičnim postupcima] Ustava. S tim u vezi, podnosilac zahteva se poziva i na slučaj suda KI14/18.

26. Tvrdnju u vezi sa povredom člana 31 Ustava u vezi sa članom 6 EKLJP-a, podnosilac zahteva povezuje i sa neobrazloženjem odluka od strane redovnih sudova. S tim u vezi, on naglašava da *"Uprkos činjenici da su ove gore navedene tvrdnje podnete i u žalbi protiv presude prvostepenog suda, drugostepeni sud i u zahtevu za zaštitu zakonitosti nije uopšte tretirao da li su održivi ovi žalbeni navodi, nije dao ubedljive razloge da žalbeni navodi nisu održivi. Dakle, redovni sudovi su, jednostavno i na posve opšti način, odobrili pogrešno procenu prvostepenog suda u vezi sa ocenjivanjem otežavajućih okolnosti prilikom izricanja krivične sankcije. Presuda Apelacionog suda ne sadrži potrebno obrazloženje"*. On se poziva na presudu Suda KI97/19, gde navodi da je Sud u ovoj presudi utvrdio potrebu obrazloženja žalbenih navoda.
27. U vezi sa tvrdnjom o povredi člana 33 Ustava, podnosilac zahteva dalje naglašava da *"zbog činjenice da prema ovde osuđenom težina kazne i njena visina je isključiva posledica utvrđivanja kriterijuma da je bio recidivista, ako ranije izrečene kazne, u skladu sa zakonom (Krivičnim zakonikom Kosova) ne proizvode pravne posledice. Činjenica da se novčane kazne i uslovne osude ne očekuju da proizvedu pravne posledice, smatramo da ih nije trebalo uzimati kao otežavajuće okolnosti, kako su to procenili redovni sudovi"*.
28. U vezi sa navodima o povredi članova 3. i 24. Ustava i člana 1. Protokola br. 1. EKLJP, podnosilac zahteva, pored pominjanja ovih članova, ne razrađuje dalje kako su i zašto povređena njegova prava koja su zagarantovana ovim članovima Ustava i EKLJP-a.
29. Na kraju, podnosilac zahteva traži od Suda da: (i) proglasi zahtev prihvatljivim; (ii) da utvrdi da je došlo do povreda članova 3,24, 31, 33 Ustava kao i člana 1 protokola 1 i člana 6 EKLJP-a; (iii) da proglasi nevažećim Presudu Vrhovnog Suda [PML. br. 133/2020] od 18. decembra 2020. godine, Presudu Apelacionog Suda [PAKR. br. 386/19] od 22. oktobra 2019. godine, kao i Presudu Osnovnog Suda [PKR.23/2018] od 19. juna 2019. godine.

Prihvatljivost zahteva

30. Sud prvo razmatra da li zahtev ispunjava uslove prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom, propisani Zakonom i dalje predviđeni Poslovníkom o Radu.

31. U tom pravcu, Sud se poziva na stavove 1. i 7. člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava koji propisuju:

“1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.

[...]

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.

32. Sud takođe razmatra da li su podnosioci zahteva ispunili uslove prihvatljivosti koji su propisani u članovima 47. [Individualni zahtevi], 48. [Tačnost podneska] i 49. [Rokovi] Zakona, koji propisuju:

Član 47
[Individualni zahtevi]

“1. Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagarantovana prava i slobode krši neki javni organ .

2. Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva”.

Član 48
[Tačnost podneska]

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori”.

Član 49
[Rokovi]

“Podnesak se podnosi u roku od četiri (4) meseca. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku [...].”

33. Što se tiče ispunjenja ovih uslova, Sud utvrđuje da je podnosilac zahteva ovlašćena strana; iscrpeo je sva pravna sredstva koja su mu bila dostupna; naveo je akt javnog organa čiju ustavnost on osporava, odnosno Presudu Vrhovnog suda Kosova Pml. br. 133/2020, od 18. decembra 2020. godine; naglasio je osnovna prava i slobode za koje navodi da su mu povređena; i podneo je zahtev u skladu sa rokovima propisanim u zakonu.

34. Pored toga, Sud razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti propisane u pravilu 39 [Kriterijum o prihvatljivosti] Poslovnika o Radu. Pravilo 39 (2) Poslovnika o Radu propisuje da:

“(2) Sud može smatrati zahtev neprihvatljivim, ako je zahtev očigledno neosnovan, jer podnosilac nije dovoljno dokazao i potkrepio tvrdnju ”.

35. Sud prvenstveno primećuje da je gore navedeno pravilo, zasnovano na sudskoj praksi Evropskog Suda za Ljudska Prava (u daljem tekstu: ESLJP) i sudskoj praksi Suda, omogućava poslednje navedenom da proglašava neprihvatljive zahteve iz razloga koji se odnose na meritum slučaja. Tačnije, na osnovu ovog pravila, Sud može proglasiti zahtev neprihvatljivim na osnovu i nakon ocene njegovog merituma, odnosno ako smatra da je sadržaj zahteva očigledno neosnovan na ustavnim osnovama, kao što je definisano u stavu (2) pravila 39. Poslovnika o Radu (vidi predmet KI04/21, podnositeljka *Nexhmije Makolli*, rešenje o neprihvatljivosti od 12. maja 2021. godine, stav 26 takođe vidi predmet KI175/21, podnositeljka *Kosovska agencija za privatizaciju*, rešenje o neprihvatljivosti od 27. aprila 2021. godine, stav 37).
36. Na osnovu sudske prakse ESLJP-a, ali i Suda, zahtev se može proglasiti neprihvatljivim kao „očigledno neosnovan“ u celini ili samo u odnosu na određeni navod koji zahtev može sadržati. S tim u vezi, tačnije je nazvati ih „očigledno neosnovanim navodima“. Poslednje navedeni se, na osnovu sudske prakse ESLJP-a, mogu svrstati u četiri različite grupe: (i) navodi koji se kvalifikuju kao navodi „četrtoog stepena“; (ii) navodi koji se kategorišu kao „očigledni ili jasni nedostatak povreda“; (iii) „nepotkrepljeni ili neobrazloženi“ navodi; i na kraju, (iv) „konfuzni i nejasni“ navodi. (Vidi: tačnije za koncept neprihvatljivosti na osnovu zahteva ocenjenog kao „očigledno neosnovan“ i specifičnosti gore pomenutih četiri kategorija navoda kvalifikovanih kao „očigledno neosnovani“, Praktični vodič ESLJP-a o Uslovima prihvatljivosti od 31. avgusta 2019. godine; Deo III. Neprihvatljivost merituma, A. očigledno neosnovani navodi, stavovi 255 do 284 takođe vidi predmet KI04/21, citiran gore, stav 27 kao i predmet KI175/20, citiran gore, stav 38).
37. U kontekstu procene prihvatljivosti zahteva, osnovno, procene da li je zahtev očigledno neosnovan na ustavnim osnovama, Sud će se prvo podsetiti na suštinu slučaja sadržanog u ovom zahtevu i odgovarajuće navode podnosioca zahteva, pri čijoj će oceni Sud primeniti standarde sudske prakse ESLJP-a, u skladu sa kojima je, u skladu sa članom 53. [Tumačenje odredbi ljudskih prava] Ustava, obavezan da tumači osnovna prava i slobode zagarantovane Ustavom (vidi predmet KI04/21, citiran gore, stav 28 kao i predmet KI175/21, citiran gore, stav 39).
38. S tim u vezi, podnosilac zahteva navodi da su mu osporenim presudom Vrhovnog suda povređena prava zagarantovana (i) članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] u vezi sa članom 6 EKLJP-a, (ii) članom 33. [Načelo legaliteta i proporcionalnosti u krivičnim postupcima] Ustava, i pod (iii) povreda člana 3 [Jednakost pred zakonom], člana 24 [Jednakost pred zakonom] Ustava kao i člana 1 protokola 1 [Zaštita imovine] EKLJP-a. U nastavku će sud pojedinačno ispitati navode podnosioca zahteva.
- (i) Što se tiče navoda o povredi pravo na pravično suđenje koje je zagarantovano članom 31 Ustava i članom 6 EKLJP-a**
39. Sud primećuje da se navodi podnosioca zahteva u vezi sa povredom prava na pravično suđenje zagarantovano članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava, u vezi sa članom 6 (Pravo na pravično suđenje) EKLJP-a,

odnose na način na koji su redovni sudovi tumačili ZKPK u njegovom slučaju. S tim u vezi navodi da je Osnovni sud je prvu optužnicu PP/I.br. 25/2017 od 27.04.2018 vratio zbog nepravilnosti i da je nakon toga tužilac u spornom predmetu je podigao novu optužnicu pod brojem PP/1. br. 03.07.2018. godine i na taj način načinio proceduralno u potpunosti nedozvoljenu radnju, te samim povredio princip *Ne bis in idem*. Kao rezultat toga podnosilac navodi da je Osnovni sud pogrešno tumačio izjave svedoka datih na glavnom pretresu uprkos odredbi ZKPK-a, odnosno člana 132. u vezi sa članom 257, a u vezi sa načinom na koji su redovni sudovu upotrebili izjavu svedoka odnosno istu uzeli na protiv zakonit način. Ovu povredu postupka nisu uklonili ni Apelacioni sud ni Vrhovni sud. Nadalje u smislu ove povrede podnosilac takođe navodi da su redovni sudovi, jednostavno i na posve opšti način, odobrili pogrešno procenu prvostepenog suda u vezi sa ocenjivanjem otežavajućih okolnosti prilikom izricanja krivične sankcije.

40. S tim u vezi, Sud prvenstveno podseća da Ustavni sud nema nadležnost da odlučuje da li je neki podnosilac zahteva bio kriv zato što je počinio neko krivično delo ili ne. Sud nema nadležnost ni da oceni da li je činjenično stanje utvrđeno na pravičan način niti da proceni da li su sudije redovnih sudova imali dovoljno dokaza da bi odredili krivicu nekog podnosioca zahteva. (Vidi: u tom smislu, između ostalog, slučajeve Suda KI128/18, podnosilac zahteva: *Akcionarsko udruženje Limak Kosovo International Airport S.H.A., "Adem Jashari"*, rešenje od 28. juna 2019. godine, stav 55; KI62/19, podnosilac zahteva: *Gani Gashi*, rešenje o neprihvatljivosti od 19. decembra 2019. godine, stavovi 56-57; KI110/19, podnosilac zahteva: *Fisnik Baftijari*, rešenje o neprihvatljivosti od 07 novembar 2019. godine, stav 40).
41. Sud naglašava svoj principijelni stav da nije zadatak Ustavnog suda da se bavi činjeničnim ili zakonskim greškama (zakonitost) koje je navodno izvršio Vrhovni sud ili neki drugi sud niže instance, osim i u meri u kojoj su te greške mogle povrediti prava i slobode zaštićene Ustavom (ustavnost). Sud dalje ponavlja da nije njegov zadatak, prema Ustavu, da postupa kao sud "*četvrtog stepena*" u odnosu na odluke koje su doneli redovni sudovi. Naime, uloga je redovnih sudova da tumače i primenjuju relevantna pravila procesnog i materijalnog prava. (vidi, s tim u vezi, slučaj ESLJP-a *García Ruiz protiv Španije*, Presuda od 21. januara 1999. godine, stav 28 kao i reference koje su tu korišćene; i vidi takođe, slučajeve Suda KI128/18, citirano iznad, stav 56; i KI62/19, citirano iznad, stav 58).
42. S tim u vezi, Ustavni Sud može razmatrati samo ukoliko su dokazi podneti na pravilan način i ukoliko su celokupni postupci, gledajući celost istih, održani na taj način da je podnosilac zahteva imao jedno pravično suđenje (vidi, *inter alia*, predmet *Edwards protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, predstavka br. 13071/87, Izveštaj Evropske komisije za Ljudska prava, usvojeno 10. jula 1991. Godine i vidi takođe slučaj Suda KI110/19, citirano iznad, stav 41).
43. Što se tiče navoda podnosioca zahteva da je Osnovni sud je prvu optužnicu vratio zbog nepravilnosti i da je nakon toga postupajući državni tužilac podigao novu optužnicu i na taj način načinio proceduralno nedozvoljenu radnju i samim tim povredio princip *Ne bis in idem*. Sud primećuje da je što se tiče ovih navoda podnosioca zahteva Apelacioni sud je obrazložio,

“[...]Iz ovoga za Apelacioni sud rezultuje da se ne ispunjava glavni element postojanja konačne odluke u krivičnom postupku u kojoj se optužuju optuženi, dakle imamo presudu koja je pobijena žalbom od same odbrane. Što se tiče činjenice vraćanja na poboljšanje optužbe, to pitanje je regulisano odredbama člana 442., ova odredba daje nadležnost sudu kada je optužba sagrađena u takvom obliku koje onemogućuje postupanje suda u daljnjem postupku mora se vratiti tužiocu, ali ovo nikako ne predstavlja presuđeno stvar da bi se moglo primeniti načelo ne bis ni idem, ovo načelo zaštićuje pravo optuženog da ne bude progonjen u krivičnim postupcima jer jedna stvar dobija sudsko rešenje u vezi sa njegovom krivičnom odgovornošću, ali komunikacija i vraćanje optužnice, ne može se smatrati kao presuđena stvar, i sama činjenica da je tužilaštvo donelo novu optužnicu sa istim brojem ali novim datumom, rezultuje da se radi samo o optužnici o istoj stvari prema optuženima. Iz ovih razloga, Apelacioni sud smatra da tvrdnja da je prekršeno načelo ne bis ni idem je neosnovana..”

44. Na gore pomenute navode podnosioca zahteva Vrhovni sud je takođe odgovorio, *“neosnovane tvrdnje da je u konkretnom slučaju prekršen princip „ne bis ni idem“.* Iz spisa predmeta proizilazi da je optužba protiv osuđenih u ovoj pravno krivičnoj stvari podignuta 27.04.2018. godine za krivično delo iz člana 273. stav 2, u vezi sa članom 31. KZRK-a. Pre zakazivanja glavnog pretresa, sudija slučaja tužiocu vraća na ispravku optužbu zbog činjenice jer u činjeničnom opisu inkriminiranih radnji, njihove radnje nisu bile podeljene. Tužilac je ispravio optužbu i dostavio sudu 03.07.2018. godine, međutim i iz ispravljene optužbe proizilazi da se osuđeni optužuju za isto krivično delo, stoga bez osnova se tvrdi da su se osuđeni optužili teže i prekršen je princip „ne bis ni idem“. Prema ovom principu (član 4. ZKP-a), niko se ne može goniti i osuditi za krivično delo ako je oslobođen ili za delo za koje je osuđen konačnom odlukom, odnosno ako krivični postupak protiv njega je obustavljen konačnom odlukom suda. zasnivajući se na ovaj princip i činjenici da je prvostepeni sud vratio samo na ispravku optužbu, za ovo, sud, nisu jasne tvrdnje branioca u tom pogledu, dok su potpuno neosnovane njegove tvrdnje da je drugostepeni sud što se tiče ove tvrdnje, ćutao.”
45. Sud primećuje da je podnosilac zahteva pred Vrhovnim sudom tvrdio da je u njegovom slučaju došlo do povrede postupka, jer je obrazloženje nižestepениh sudova bilo zasnovao na prihvatljivim dokazima kako se zahteva članom 132. i članom 257. ZKPK. U obrazloženju u vezi sa navodima u vezi sa pogrešnom interpretacijom dokaza, Vrhovni sud je obrazložio, između ostalog, da: *“nezavisno od činjenice da prilikom izjašnjenja svedoka u istragama nisu se obavestili branioci i osuđeni, shodno gore navedenoj odredbi, njihova svedočenja date u istragama nisu neprihvatljivi dokazi, kako neosnovano tvrdi branilac, jer njihovi iskazi se nisu upotrebili kao neposredni dokaz u glavnom pretresu i saslušani su unakrsno i u vezi sa promenom njihovih iskaza, dok je u diskreciji suda, kojoj će izjavi pokloniti poverenje i u tom pogledu, sud nije povezan sa posebnim formalnim pravilima. Dakle, tvrdnje branioca bi bile osnovane ako svedoci ne bi se slušali u glavnom pretresu i kad bi su upotrebio njihove izjave u glavnom pretresu izvođenjem kao neposredne dokaze. Zatim, is spisova predmeta, ne proizilazi nijedna indikacija da je prilikom saslušanja svedoka u policiji, prema njima je upotrebljeno nasilje, a iz spisa predmeta*

proizilazi da su svi potpisali njihove izjave. [...], iskazi svedoka nisu jedini dokaz u ovoj stvari. Jer pobijane presude se takođe zasnivaju i u druge dokaze kao izveštaji posmatranja od 22.04.2017. godine i od 19.05.2017. godine, prepisi telefonskih razgovora, posmatranja sa audio i video snimcima i druge dokaze detaljnije navedene u presudi prvog stepena. dok, iskazi svedoka dati u policiji i istragama, dokazuju se takođe i od prepisa telefonskih razgovora između svedoka i osuđenih.”

46. Stoga, Sud na osnovu svega iznetog smatra, da su redovni sudovi poštovali svoju obavezu iz člana 31. stava 1 Ustava i člana 6. stava 1 EKLJP, zbog čega su neosnovani navodi podnosioca zahteva da je osporenim odlukama povređeno pravo na pravično suđenje u tom segmentu.
47. Sud, shodno tome, utvrđuje da je podnosilac zahteva imao pogodnosti kontradiktornog postupka, i da je mogao u raznim fazama postupka iznositi tvrdnje i dokaze koje su smatrali bitnima za svoj predmet; imao je priliku delotvorno pobijati tvrdnje i dokaze koje je iznela suprotna strana; redovni sudovi su saslušali i ispitali sve njihove tvrdnje koje su, gledano objektivno, bile bitne za rešenje predmeta; činjenični i pravni razlozi za pobijanu odluku su detaljno izneseni, te je stoga postupak, uzet u celini, bio pravičan (vidi: *mutatis mutandis*, presudu ESLJP-a od 21. januara 1999. godine, Garcia Ruiz protiv Španije, citirano iznad, stavovi 29 i 30 vidi, takođe predmet Suda KI22/19, podnosilac zahteva: *Sabit Ilazi*, rešenje od 07. juna 2019. godine, stav 42 kao i predmet Suda KI128/18, gore citiran, stav 58).
48. Sud stoga primećuje da je obrazloženje Vrhovnog suda, pozivajući se na navode podnosioca o kršenju krivičnog zakona kao i zakona o krivičnom postupku, jasno i, nakon što je ispitao sve postupke, Sud takođe nalazi da postupak pred redovnim sudovima nije bio nepravičan ili proizvoljan. (vidi: Presuda ESSLJP-a, *Pekinel protiv Turske*, od 18. marta 2008. godine, br. 9939/02, stav 55; vidi takođe: s tim u vezi, između ostalog, slučaj KI22/19, citirano iznad, stav 43).
49. Sud podseća da sama činjenica da je podnosilac zahteva nezadovoljan ishodom odluka redovnih sudova ili samo spominjanje članova Ustava nije dovoljno da se pokrene pitanje o ustavnoj povredi. Kada se navode takve povrede Ustava, podnosilac zahteva mora da pruži obrazložene navode i ubedljive argumente (vidi slučajeve Suda KI128/18, citirano iznad, stav 61; i KI62/19, citirano iznad, stav 59).
50. Stoga, Sud nalazi da podnosilac zahteva nije uspeo da dokaže da je osporenim odlukom povređeno njegovo pravo na pravično i nepristrasno suđenje, zagarantovano članom 31. Ustava i članom 6. EKLJP-a.
51. Na kraju, Sud zaključuje da su navodi podnosioca zahteva o povredi prava na pravično i nepristrasno suđenje, zagarantovanog članom 31. Ustava i članom 6. EKLJP zbog pogrešnog utvrđivanja činjeničnog stanja i pogrešnog tumačenja i pogrešna primena važećeg zakona su (i) zahtevi koji se kvalifikuju kao zahtevi „četvrtog stepena“; i kao takvi, ovi navodi podnosioca su očigledno neosnovani na ustavnim osnovama, kako je navedeno u stavu (2) pravila 39.

(ii) Što se tiče navoda o povredi prava optuženog, pravo koje je zagantovano članom 33. Ustava

52. U smislu povrede člana 33. Ustava odnosno povrede prava optuženog, Sud ukazuje da podnosilac zahteva navodi, “zbog činjenice da prema ovde osuđenom težina kazne i njena visina je isključiva posledica utvrđivanja kriterijuma da je bio recidivista, ako ranije izrečene kazne, u skladu sa zakonom (Krivičnim zakonikom Kosova) ne proizvode pravne posledice. Činjenica da se novčane kazne i uslovne osude ne očekuju da proizvedu pravne posledice, smatramo da ih nije trebalo uzimati kao otežavajuće okolnosti, kako su to procenili redovni sudovi”.
53. I ako podnosilac zahteva ovaj navod ističe kao povredu člana 33. Ustava Sud primećuje da prava na koja se podnosilac zahteva poziva u suštini su prava koja su zaštićena članom 31 Ustava.
54. Na osnovu napred izloženog Sud napominje da se neće posebno baviti ovim navodom podnosioca, iz razloga što se je po pitanju dokaznog postupka, činjeničnim stanjem i pitanje određivanja kazne Sud ovim delom navoda bavio u obrazloženju navoda u vezi sa povredom prava na pravično suđenje, prava zagantovano članom 31. Ustava i članom 6 EKLJP-a.

(iii) Što se tiče navodnih povreda člana 3 [Jednakost pred zakonom], člana 24 [Jednakost pred zakonom] Ustava kao i člana 1 protokola 1 [Zaštita imovine] EKLJP-a

55. Što se tiče povreda prava zagantovanih članovima 3, 24, Ustava kao i članom 1 protokola 1 EKLJP-a, Sud podseća da prema uspostavljenoj sudskoj praksi ESLJP-a, Sud proglašava zahtev neprihvatljivim kao očigledno neosnovan u skladu sa kriterijumom (iii) “nepotkrepljeni ili neobrazloženi” navodi kada se ispuni jedan od dva karakteristična uslova, i to;
- a) kada podnosilac zahteva jednostavno navede jednu ili više odredaba Konvencije ili Ustava, ne objašnjavajući pritom na koji su način one prekršene, osim ukoliko je na osnovu činjenica i okolnosti predmeta to sasvim očigledno (vidi: u tom smislu, predmet ESLJP-a *Trofimchuk protiv Ukrajine (odluka)* br. 4241/03 od 31. maja 2005. godine, vidi, takođe, *Baillard protiv Francuske (odluka)* br. 6032/04 od 25. septembra 2008. godine);
  - b) kada podnosilac zahteva propusti ili odbije da predoči materijalne dokaze kojima bi potkrepio svoje navode (to naročito važi za odluke sudova ili drugih domaćih vlasti), osim ukoliko postoje izuzetne okolnosti koje su van njegove kontrole i koje ga sprečavaju da to učini (na primer, ako zatvorske vlasti odbiju da predoče Sudu dokumente iz spisa predmeta zatvorenika o kome je reč) ili ako Sud sam ne odluči drugačije (vidi slučaj KI166/20, podnosilac *Ministarstvo rada i socijalne zaštite*, rešenje o neprihvatljivosti od 5. januara 2021. godine, stav 42)

56. U konkretnom slučaju, podnosilac zahteva je samo naveo povrede članova 3, 24, Ustava kao i člana 1 protokola 1 EKLJP-a, međutim podnosilac dalje u zahtevu ne pružaju detaljnije obrazloženje kako je došlo do povrede ovih članova.
57. Povodom ovih navoda, Sud primećuje da podnosilac zahteva samo pominje relevantne članove, ali ne razrađuje dodatno kako i zašto je došlo do povrede ovih relevantnog člana Ustava. Sud podseća da je on dosledno isticao da samo pozivanje na članove Ustava i EKLJP i njihovo pominjanje nije dovoljno da se izgradi argumentovana tvrdnja o ustavnoj povredi. Kada se tvrde takve povrede Ustava, podnosioci zahteva treba da osiguraju obrazložene navode i ubedljive argumente (vidi, u ovom kontekstu, predmete KI175/20, citiran gore , stav 81 KI166/20 citiran gore stav 52 KI 04/21 citiran gore stav 38- 39).
58. Shodno tome, Sud utvrđuje da što se tiče navoda podnosioca zahteva o povredi prava koja su zagantovana članovima 3, 24, Ustava kao i članom 1 protokola 1 EKLJP-a, Sud zaključuje da se zahtev treba proglasiti neprihvatljivim kao očigledno neosnovanim jer se ovi navodi kvalifikuju kao navodi koji spadaju u kategoriju (iii) "nepotkrepljeni ili neobrazloženi" navodi jer su podnosioci zahteva jednostavno naveli jednu ili više odredbi Konvencije ili Ustava, ne objašnjavajući pritom na koji su način one prekršene. Samim tim, ovi navodi podnosioca zahteva su očigledno neosnovani na ustavnim osnovama, kao što je propisano u stavu (2) pravila 39.

Zaključak

59. Stoga, Sud zaključuje da se navodi podnosioca zahteva o povredi prava zagantovanih članovima 3, 24, 31 i 33 Ustava kao i članom 1 protokola 1 EKLJP-a trebaju proglasiti neprihvatljivim u celosti kao očigledno neosnovani jer se ovi navodi podnosioca zahteva kvalifikuju se kao navodi koji spadaju u kategoriju (i) navoda „*četvrtog stepena*“; i kategoriju (iii) „*nepotkrepljeni ili neobrazloženi*“. Prema tome, zahtev se u celosti treba proglasiti neprihvatljiv kao očigledno neosnovan na ustavnim osnovama, kao što je propisano u stavu (2) pravila 39 Poslovnika o Radu.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7 Ustava, članovima 20. i 48 Zakona i pravilom 39 (2) Poslovnika o Radu, dana 20. januara 2022. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim ;
- II. DA DOSTAVI ovo rešenje stranama ;
- III. DA OBJAVI ovo rešenje u Službenom listu, u skladu sa članom 20.4 Zakona;
- IV. Ovo rešenje stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Bajram Ljatići

Predsednica Ustavnog suda

Chesa Caka-Nimani